

26 Μαΐου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ,
(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 266/88)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΔΙΑΣ,
(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 309/88)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 266/88, 309/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Γραπτές εξετάσεις
— Φύση, αξία και βαρύτητα.

5 Ανάπηροι — Διορισμός στη δημόσια υπηρεσία — Άρθρο 33(Α) των πε-
ρι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 — Κριτήρια προ-
τίμησης του αναπήρου για διορισμό.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Θέσεις πρώτου διο-
ρισμού και προαγωγής — Τρόπος ισχύος της δυνατότητας προαγω-
γής μόνο κατά μία βαθμίδα στις περιπτώσεις αυτές.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή
τους μόνο από την Ε.Δ.Υ.— Ο ρόλος της Τμηματικής Επιτροπής —
Συνέπειες στην κριθείσα περίπτωση.

20 Διοικητικό Όργανο — Συλλογικά όργανα — Απαιτήση συμμετοχής των
ιδίων μελών από την αρχή μέχρι το τέλος συγκεκριμένης διαδικασίας
προς απόφαση — Διακρίσεις — Τήρηση της νομιμότητας στην κρι-
θείσα περίπτωση.

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός
Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Σε περιπτώσεις διορισμού /

προαγωγής.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Προσωπικές συνεντεύξεις — Επιτρεπτή διαδικασία αναγνωρισμένη από τη νομολογία — Βαρύτητα — Ειδικά οι συνεντεύξεις σε διαδικασίες πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής. 5

Οι αιτητές προσέβαλαν το διορισμό των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Γραμματέα Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, στη Βουλή των Αντιπροσώπων. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Το Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, οι Κανονιστικές Διατάξεις και ο Νόμος προβλέπουν τη διεξαγωγή των εξετάσεων ως μέθοδο και τρόπο κρίσεως των υποψηφίων. Είναι αντικειμενικά ο πιο αμερόληπτος, δίκαιος και αδιάβλητος τρόπος εκτίμησης των υποψηφίων. Ο καθορισμός των 55 μονάδων και των 60 μονάδων για επιτυχία έγινε πριν τη διεξαγωγή της κάθε εξέτασης και τα κριτήρια που τέθηκαν ήταν αντικειμενικά. Ο αιτητής απέτυχε γιατί συγκέντρωσε 50 μονάδες στην πρώτη και 48 στη δεύτερη εξέταση. 15
2. Ο σκοπός του Άρθρου 33(A) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1987 είναι η προστασία και η βοήθεια αποκατάστασης των αναπήρων. 20

Ανάπηρος προτιμάται όταν:-

- (ι) κατέχει όλα τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα· 30
- (ιι) διαθέτει τις ικανότητες για να ασκεί τα καθήκοντα της θέσης· και
- (ιιι) δεν υστερεί σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψηφίους σε αξία και προσόντα.

Ο νομοθέτης εναποθέτει την κρίση στο αρμόδιο για την επιλογή όργανο. 35

- Το αρμόδιο όργανο στην παρούσα υπόθεση είναι η Επιτροπή. Η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος και κατάληξε ότι επειδή ο αιτητής συγκέντρωσε τους βαθμούς, 50 και 48 αντίστοιχα, δεν πέτυχε στο γραπτό διαγωνισμό, υστερεί σε σύγκριση με τους συστηθέντες υποψηφίους σε αξία και επομένως δεν έχει εφαρμογή η νομοθετική διάταξη του Άρθρου 33Α(1) του Νόμου, που αφορά τη μεταχείριση αναπήρων. 40
3. Είναι πάγια νομολογία ότι δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί να

προαχθεί ταυτόχρονα πάνω από μία βαθμίδα, εκτός εάν Νόμος προνοεί τούτο.

5 Στην αρχή αυτή δόθηκε νομοθετική ισχύς με το Άρθρο 31(2) του Νόμου.

10 Τα Άρθρα 28, 30 και 31 που ορίζουν “το διορισμό” και “την προαγωγή” ερμηνεύθηκαν δικαστικά στην υπόθεση **Republic and Another v. Aristotelous and Others** (1982) 3 C.L.R. 497.

15 Το ενδιαφερόμενο μέρος 3 κατείχε τη μόνιμη θέση Επιμελητή 2ης Τάξης, (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπουργείο Παιδείας. Η προσβαλλόμενη προαγωγή του είναι επιτρεπτή, γιατί η θέση που πληρώθηκε είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής.

15

4. Η ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής.

20 Η Τμηματική Επιτροπή δεν λαμβάνει τις αποφάσεις. Έχει μόνο την αρμοδιότητα που της αποδίδει το Άρθρο 36 του Νόμου. Είναι ορθό ότι η Τμηματική Επιτροπή εν προκειμένω αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν κατείχε το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης πλεονέκτημα και πρόσθετο προσόν. Η Επιτροπή όμως, μετά από

25 δική της έρευνα και ύστερα από επικοινωνία με την Τμηματική, αποφάσισε ότι ο αιτητής είχε όλα τα προσόντα και τον κάλεσε σε συνέντευξη μαζί με τους υποψηφίους που σύστησε η Επιτροπή. Οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ή παρατυπία από την Τμηματική θεραπεύθηκε πλήρως από την απόφαση της Επιτροπής και έτσι δεν

30 παράμεινε άκυρη ενδιάμεση πράξη που να επηρεάζει τη νομιμότητα της τελικής απόφασης.

35 5. Η διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης για ορισμένο θέμα πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη του συλλογικού οργάνου, γιατί έτσι εξασφαλίζεται η γνώση και η στάθμιση όλων των στοιχείων που προκύπτουν από κάθε μέλος του συλλογικού οργάνου. Αν η διαδικασία παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες, η σύνθεση του οργάνου πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτη σε όλες τις συνεδρίες. Αν η σύνθεση αλλάσσει, με τη συμμετοχή μελών που ήταν απόντες στις προηγούμενες συνεδρίες, το συλλογικό όργανο δεν μπορεί να λάβει έγκυρη απόφαση στην τελευταία συνεδρία, εκτός αν στη συνεδρία αυτή επαναληφθεί από την αρχή η διαδικασία και η συζήτηση που προηγήθηκε, οπότε θεωρείται ότι η συζήτηση της υπόθεσης άρχισε και τελείωσε έγκυρα στην τελευταία συνεδρία.

40

Είναι φανερό ότι τα μέλη της Επιτροπής εδώ, που έλαβαν μέρος στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης είχαν πλήρη γνώση όλων των υποψηφίων και των στοιχείων για τα οποία άσκησαν την κρίση και διακριτική ευχέρεια για τη λήψη της απόφασης.

5

6. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει εάν η ερμηνεία και η εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας από τη διορίζουσα αρχή ήταν λογικά επιτρεπτή σ' αυτήν, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης.

Για διακρίβωση των προσόντων των υποψηφίων διεξήχθη γραπτός διαγωνισμός, έγιναν συνεντεύξεις και λήφθηκαν υπόψη τα δικαιολογητικά που ο υποψήφιος επισήναψε στην αίτησή του. Έγινε επαρκής έρευνα. Με βάση τα πιο πάνω κρίθηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τα προβλεπόμενα προσόντα.

10

Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον του στοιχεία, δεν κρίνει ότι πρέπει να επέμβει στην απόφαση αναφορικά με την κατοχή των προσόντων από το ενδιαφερόμενο μέρος.

15

7. Οι συνεντεύξεις δεν προβλέπονταν από το Νόμο που ίσχυε. Καθιερώθηκαν όμως από τα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας και νομολογιακά αναγνωρίστηκαν ως διαδικασία επιτρεπτή στην Επιτροπή και σε άλλες διορίζουσες αρχές. Η συνέντευξη βοηθά στην εκτίμηση των υποψηφίων, κυρίως αναφορικά με την αξία και σε κάποιο βαθμό τα προσόντα των υποψηφίων. Η υπέρμετρη βαρύτητα στις εντυπώσεις του οργάνου που διορίζει, σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, σε ορισμένες περιπτώσεις οδήγησε στην ακύρωση του διορισμού.

20

25

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής. Θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής σκοπό έχουν να προσελκύσουν ικανούς υποψηφίους στη Δημόσια Υπηρεσία και ταυτόχρονα να δώσουν ευκαιρία επαγγελματικής ανέλιξης σε ικανούς και κατάλληλους δημόσιους υπαλλήλους.

30

Εκτός εάν ο Νόμος ορίζει διαφορετικά, οι εντός της Υπηρεσίας δεν μπορούν να τυγχάνουν προτεραιότητας. Η Επιτροπή καθήκον έχει να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό ή προαγωγή σε κενή θέση. Το συμφέρον της υπηρεσίας και του κοινού εξυπηρετείται με ικανούς προσοντούχους δημόσιους υπαλλήλους και αυτό το συμφέρον πρέπει να εξυπηρετεί η επιλογή από την Επιτροπή.

35

40

Στην παρούσα υπόθεση το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπηρετούσε στη Δημόσια Υπηρεσία. Για τη διακρίβωση της αξίας, ικανότητας και

5 καταλληλότητας για διορισμό στη θέση χρησιμοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, οι γραπτές εξετάσεις και η προσωπική συνέντευξη. Η απόδοση στις συνεντεύξεις δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο αλλά μέρος της όλης διαδικασίας. Τα κριτήρια επιλογής συνεκτιμούνται, χωρίς να δοθεί υπέρμετρη βαρύτητα σε οποιοδήποτε από αυτά.

10 Στην κρινόμενη απόφαση η Επιτροπή συνεκτίμησε ορθά όλα τα ενώπιον της στοιχεία. Ο αιτητής δεν έχει ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι αποδόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Η επιλογή από την Επιτροπή ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν, με το νόημα ότι μπορούσε ένα λογικό πρόσωπο, με όλα τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία, να καταλήξει στην ίδια απόφαση, έστω και αν ένα άλλο πρόσωπο μπορούσε να καταλήξει στην επιλογή του αιτητή, αντί του ενδιαφερόμενου μέλους.

15 -----
Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 20 *Καλλένου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1601,*
Arkatitis and Others v. Republic (No. 2) (1967) 3 C.L.R. 429,
Republic and Another v. Aristotelous and Others (1982) 3 C.L.R. 497,
25 *Mytides and Another v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1096,*
Σαζεΐδης & Υιός Λτδ. ν. Δήμου Αθηαίνου (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2237,
30 *Papadopoulos v. Republic (1985) 3(A) C.L.R. 154,*
Papaleontiou v. Karageorghis and Another (1987) 3(A) C.L.R. 211,
Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318,
35 *Republic v. Panayiotides (1987) 3(B) C.L.R. 1081,*
Theodossiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44,
40 *Petrou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 40,*
Hadjisavva and Another v. Republic (1967) 3 C.L.R. 155,
Georghiades and Others v. Republic (1967) 3 C.L.R. 653,

- Pattichis and Another v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 374,
- Georghiades and Another v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 257,
- Hadjiconstantinou and Others v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 65, 5
- Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379,
- Smyrniotis v. Republic* (1983) 3(A) C.L.R. 124, 10
- Δρουσιώτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 519,
- Paschalis v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 1897.
- Προσφυγή.** 15
- Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Γραμματέα Κοινοβουλευτικών Επιτροπών (Τακτικός Προϋπολογισμός), Βουλή των Αντιπροσώπων αντί των αιτητών. 20
- Δ. Κούτρας*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 266/88.
- Ν. Λοΐζου*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 309/88. 25
- Π. Χ"Δημητρίου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η Αίτηση.
- Μ. Χριστοφίδης και Α. Σ. Αγγελίδης*, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη. 30
- Cur. adv. vult.*
- ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές στις πιο πάνω προσφυγές ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, (η "Επιτροπή"), ημερομηνίας 31 Οκτωβρίου, 1987, που οριστικοποιήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου, 1987 και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 15 Ιανουαρίου, 1988, με Αρ. Γνωστοποίησης 39, με την οποία η Ελένη Κούτσουρου, ("ενδιαφερόμενο μέρος"), διορίστηκε στη μόνιμη θέση Γραμματέα Κοινοβουλευτικών Επιτροπών (Τακτικός Προϋπολογισμός), Βουλή των Αντιπροσώπων, από τις 2 Ιανουαρίου, 1988. 40
- Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 266/88 ζητά επίσης την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 4 Νοεμβρίου, 1987,

που οριστικοποιήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου, 1987, και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 15 Ιανουαρίου, 1988, Αρ. Γνωστοποιήσεων 39 και 40, με την οποία διόρισε την Τασούλα Ιερωνυμίδου, ("ενδιαφερόμενο μέρος 2"), και προήγαγε τον Αργυρό Μιχαήλ ("ενδιαφερόμενο μέρος 3"), στην πιο πάνω θέση από την ίδια ημερομηνία - 2 Ιανουαρίου, 1988.

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής. Η πλήρωση μίας κενής θέσης ζητήθηκε από το Γενικό Γραμματέα της Βουλής των Αντιπροσώπων με επιστολή ημερομηνίας 15 Σεπτεμβρίου, 1986, και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, Αρ. 2191, ημερομηνίας 5 Δεκεμβρίου, 1986, με Αρ. Γνωστοποίησης 3490.

Ο ίδιος Γενικός Διευθυντής με επιστολή 9 Μαΐου, 1987, ζήτησε την πλήρωση δύο πρόσθετων κενών θέσεων, οι οποίες δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2231, ημερομηνίας 29 Μαΐου, 1987, με Αρ. Γνωστοποίησης 1691.

Αιτήσεις έπρεπε να υποβληθούν, σύμφωνα με τις δημοσιεύσεις, όχι αργότερα από τις 27 Δεκεμβρίου, 1986, και 20 Ιουνίου, 1987, αντίστοιχα.

Για την πρώτη θέση υποβλήθηκαν 53 αιτήσεις και για τις δεύτερες θέσεις 75. Ακολούθησε ξεχωριστή διαδικασία για την πλήρωση των θέσεων με βάση τις σχετικές δημοσιεύσεις. Συστήθηκαν Τμηματικές Επιτροπές. Ακολούθησε η διαδικασία και η Επιτροπή κατέληξε στις προσαλλόμενες αποφάσεις διορισμού/προαγωγής.

Θα ασχοληθώ πρώτα με την Προσφυγή Αρ. 266/88.

Ο αιτητής υπόβαλε υποψηφιότητα και για τις δύο θέσεις.

Η Τμηματική Επιτροπή αποφάσισε και στις δύο περιπτώσεις τη διεξαγωγή γραπτής εξέτασης. Στην πρώτη περίπτωση αποφάσισε ότι θα θεωρούνται επιτυχόντες εκείνοι που θα εξασφαλίσουν 55 από 100 μονάδες και στη δεύτερη 60 από 100 μονάδες. Οποιοσδήποτε από τους υποψηφίους επιτύγχανε στο γραπτό διαγωνισμό θα εκαλείτο σε προφορική συνέντευξη.

Ιδιαίτερο μέλημα της Τμηματικής ήταν, μεταξύ άλλων, ο έλεγχος και η διαπίστωση του επιθυμητού επιπέδου γνώσης της ελληνικής γλώσσας από τους διαγωνιζόμενους, το γνωσιολογικό περιεχόμενο των γραπτών τους, η σαφήνεια και η ορθότητα σκέψης στους γραπτούς συλλογισμούς τους, ο τρόπος προσέγγισης του θέ-

ματος στο οποίο διαγωνίστηκαν, τα οποία ήταν ουσιώδη στοιχεία που αναμενόταν να έχει το πρόσωπο που τελικά θα διοριζόταν στις πιο πάνω θέσεις. Οι βαθμολογίες που δόθηκαν αποτελούσαν συνεκτίμηση όλων αυτών των παραγόντων. Οι εξεταστές κατά τη διάρθρωση των γραπτών δεν γνώριζαν την ταυτότητα των υποψηφίων. 5

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 266/88 βαθμολογήθηκε με 50 από 100 μονάδες στην εξέταση για την πρώτη θέση και 48 μονάδες στη δεύτερη εξέταση. 10

Κρίθηκε από την Τμηματική ότι δεν είχε τα προσόντα για διορισμό και έτσι δεν συστήθηκε και δεν κλήθηκε στις προσωπικές συνεντεύξεις. 10

Η Επιτροπή στη διάρκεια των διαδικασιών ζήτησε από την Τμηματική Επιτροπή τα γραπτά και τα δοκίμια για την εκτέλεση του καθήκοντος που της επιβάλλει ο Νόμος, προφανώς για την ενδιάμεση διαδικασία πριν να καταλήξει στην τελική απόφαση επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου. 15

Ο αιτητής υπόβαλε στην Επιτροπή γραπτώς ότι είναι ανάπηρος στο νόημα του περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) Νόμου του 1987 (Αρ. 70/87), είναι σε θέση να διεκπεραιώνει κατά τρόπο ικανοποιητικό τα καθήκοντα που αναφέρονται στο σχέδιο υπηρεσίας, έλαβε μέρος στις γραπτές εξετάσεις, αλλά δεν κλήθηκε στις προφορικές συνεντεύξεις και ζήτησε την επέμβαση της Επιτροπής. 20

Η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος και έλαβε αρνητική απόφαση. 30

Οι λόγοι που προβάλλονται από τον αιτητή αυτό, είναι:-

1. Η διεξαγωγή εξετάσεων δεν είναι ο κατάλληλος τρόπος κρίσεως. 35
2. Παράβαση νόμου. 35
3. Έλλειψη δέουσας έρευνας.
4. Έλλειψη αιτιολογίας.
5. Προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέλους Αργυρού Μιχαήλ σε πάνω από ένα βαθμό. 40

Το Άρθρο 31(4) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 (Αρ. 33/67, 31/80, 78/81, 10/83, 48/86, 169/86, 70/87), (ο "Νόμος"), όπως τροποποιήθηκε έχει:-

"(4) Διά την πλήρωσιν οιασδήποτε κενής θέσεως δυνατόν να απαιτηθή παρά των υποψηφίων όπως υποβληθώσιν εις γραπτήν ή εις προφορικήν εξέτασιν ή εις αμφοτέρας."

5 Η παράγραφος 5 των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενεργείας τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το Άρθρο 36 του Νόμου προνοεί:-

10 "(5) Η Τμηματική Επιτροπή επιλαμβάνεται τότε της κρίσεως της σχετικής αξίας των υποψηφίων. Κατά την υπ' αυτής κρίσιν της αξίας των υποψηφίων η Τμηματική Επιτροπή δυνατόν να απαιτήση παρ' αυτών όπως υποστώσι γραπτήν ή προφορικήν εξέτασιν ή αμφοτέρας."

15 Στην πρόσφατη Απόφαση **Κυριακή Καλλένου ν. Της Κυριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1601 στη σελ. 1610 αναφέρεται:-

20 "Η γραπτή εξέταση προσφέρει αντικειμενική βάση για αξιολόγηση των γνώσεων των υποψηφίων και χωρίς αμφιβολία δίδει μεγαλύτερα εχέγγυα αδιάβλητης εκτίμησης των ικανοτήτων των υποψηφίων. Είναι αντικειμενικός και δίκαιος τρόπος αξιολόγησης."

25 Στις σελίδες 1610-1611 της ίδιας Απόφασης αναφέρεται:-

"Ο τρόπος διεξαγωγής των εξετάσεων, οι ερωτήσεις και τα θέματα που τίθενται είναι εντός της αποκλειστικής διακριτικής ευχέρειας των αρχών και, εν όσω ασκούν καλή τη πίστει τη διακριτική τους ευχέρεια, δεν υπόκεινται σε αναθεωρητικό έλεγχο.

30 Σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων ανήκει στους βαθμολογητές και δεν μπορεί να ελεγχθεί με ακυρωτική διαδικασία, εκτός εάν υπερβαίνει τα άκρα όρια της κατά κοινή πείρα και αντίληψη αντικειμενικής δυνατής αξιολόγησης, οπότε συντρέχει κακή χρήση διακριτικής εξουσίας - (Βλ. Αποφάσεις Σ.τ.Ε. 1524, 1535, 1536, 1537/1965, 1137/1967, 785, 1338, 2787/1974, 898, 1145, 1146, 1151/1975)."

40 Το Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, οι Κανονιστικές Διατάξεις και ο Νόμος προβλέπουν τη διεξαγωγή των εξετάσεων ως μέθοδο και τρόπο κρίσεως των υποψηφίων. Είναι αντικειμενικά ο πιο αμερόληπτος, δίκαιος και αδιάβλητος τρόπος εκτίμησης των υποψηφίων. Ο καθορισμός των 55 μονάδων και των 60 μονάδων για

επιτυχία έγινε πριν τη διεξαγωγή της κάθε εξέτασης και τα κριτήρια που τέθηκαν ήταν αντικειμενικά.

Ο αιτητής απότυχε γιατί συγκέντρωσε 50 μονάδες στην πρώτη και 48 στη δεύτερη εξέταση.

5

Το Άρθρο 33(A) του Νόμου που προστέθηκε με το Άρθρο 2 του Νόμου 70/87 έχει:-

"33Α. - (1) Ανάπηρος ο οποίος είναι υποψήφιος για διορισμό σε μια θέση και κατέχει όλα τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα θα προτιμάται, εφόσο το αρμόδιο για την επιλογή όργανο ικανοποιηθεί ότι:

10

(α) διαθέτει τις ικανότητες για να ασκεί τα καθήκοντα της θέσης·

15

(β) δεν υστερεί σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψηφίους σε αξία και προσόντα.

20

(2) Το αρμόδιο για την επιλογή όργανο κατά τη μόρφωση της κρίσης του σχετικά με τον ανάπηρο, μπορεί να ζητά και να λαμβάνει υπόψη τις απόψεις ειδικών.

(3) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού: 'ανάπηρος' σημαίνει άτομο το οποίο πάσχει εκ γενετής ή λόγω μεταγενέστερου γεγονότος από μερική ή πλήρη σωματική αναπηρία, η δε αναπηρία του προέρχεται από σοβαρή παραμόρφωση ή σοβαρό ακρωτηριασμό των άνω ή κάτω άκρων ή από μυοπάθεια, παραπληγία, τετραπληγία ή από απώλεια της όρασης και στους δυο οφθαλμούς, ή από απώλεια της ακοής και στα δυο αυτιά, ή από άλλη σοβαρή αιτία η οποία προκαλεί ουσιώδη μείωση της σωματικής ικανότητας και επιτρέπει σ' αυτό να ασκεί μόνο περιορισμένο κύκλο βιοποριστικών επαγγελμαμάτων."

25

30

35

Ο σκοπός της νομοθετικής αυτής πρόνοιας είναι η προστασία και η βοήθεια αποκατάστασης των αναπήρων. Ανάπηρος προτιμάται όταν:-

(ι) κατέχει όλα τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα·

40

(ιι) διαθέτει τις ικανότητες για να ασκεί τα καθήκοντα της θέσης· και

(ιι) δεν υστερεί σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψήφιους σε αξία και προσόντα.

5 Ο νομοθέτης εναποθέτει την κρίση στο αρμόδιο για την επιλογή όργανο.

10 Το αρμόδιο όργανο στην παρούσα υπόθεση είναι η Επιτροπή. Η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος και κατάληξε ότι επειδή ο αιτητής συγκέντρωσε τους βαθμούς, 50 και 48 αντίστοιχα, δεν πέ-
τυχε στο γραπτό διαγωνισμό, υστερεί σε σύγκριση με τους συστη-
θέντες υποψήφιους σε αξία και επομένως δεν έχει εφαρμογή η νο-
μοθετική διάταξη του Άρθρου 33Α(1) του Νόμου, που αφορά τη
μεταχείριση αναπήρων.

15 Η τελική απόφαση λήφθηκε από το αρμόδιο όργανο, την Επι-
τροπή.

20 Τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου ικανοποι-
ούν ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις λήφθηκαν ύστερα από δέου-
σα έρευνα και είναι αιτιολογημένες με σαφήνεια και επάρκεια.

25 Είναι πάγια νομολογία ότι δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί
να προαχθεί ταυτόχρονα πάνω από μία βαθμίδα, εκτός εάν Νό-
μος προνοεί τούτο - (βλ. *Nicos Arkatitis and Others (No. 2) v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 429).

Στην αρχή αυτή δόθηκε νομοθετική ισχύς με το Άρθρο 31(2)
του Νόμου.

30 Τα Άρθρα 28, 30 και 31 που ορίζουν "το διορισμό" και "την
προαγωγή" ερμηνεύθηκαν δικαστικά στην υπόθεση *Republic
and Another v. Aristotelous and Others* (1982) 3 C.L.R. 497.
Στη σελ. 507 ειπώθηκε:-

35 "A distinction is drawn by the law between a first entry and
promotion post on the one hand, and a promotion post on the
other. The need for advertisement in the first case signifies the
difference between the two. A first entry and promotion post is
40 open to everyone who has the qualifications envisaged in the
relevant scheme of service, whereas the filling of a promotion post
is limited to those in the service holding a post immediately below
that to be filled.

A promotion by more grades than one at any one time is

permissible when the vacancy to be filled is a first entry and promotion office."

Το ενδιαφερόμενο μέρος 3 - Αργυρός Μιχαήλ - κατείχε τη μόνη θέση Επιμελητή 2ης Τάξης, (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπουργείο Παιδείας. Η προσβαλλόμενη προαγωγή του είναι επιτρεπτή, γιατί η θέση που πληρώθηκε είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. 5

Η Προσφυγή Αρ. 266/88 δεν ευσταθεί. Αποτυγχάνει και θα απορριφθεί. 10

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 309/88 στήριξε την αίτησή του για ακύρωση στους πιο κάτω λόγους:-

1. Η Τμηματική Επιτροπή χωρίς δέουσα έρευνα και αιτιολογία δε σύστησε τον αιτητή και αποφάσισε ότι δεν κατείχε το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης πλεονέκτημα και πρόσθετο προσόν. 15
2. Κακή σύνθεση τόσο της Τμηματικής Επιτροπής όσο και της Επιτροπής. 20
3. Το ενδιαφερόμενο μέρος δε διέθετε τα προσόντα που απαιτούνται στις παραγράφους 3(1), 3(4) και 3(5) του σχεδίου υπηρεσίας. 25
4. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι ανατιολόγητη.
5. Δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. 30

Το σχετικό μέρος του σχεδίου υπηρεσίας έχει:-

"3. Απαιτούμενα προσόντα: 35

(1) Πανεπιστημιακός τίτλος ή δίπλωμα στα Νομικά.

(2) Άπταιστη γνώση της ελληνικής γλώσσας. Ικανότητα σύνταξης με σαφήνεια και ταχύτητα εγγράφων, επιστολών, υπομνημάτων, μνημονίων, πρακτικών συνεδριάσεων, εκθέσεων κλπ. 40

(3) Ευθύτητα χαρακτήρα, ακεραιότητα, εχεμύθεια, αμερο-

ληψία και ορθή κρίση. Ικανότητα ανάληψης πρωτοβου-
λιών και ψηλό αίσθημα ευθύνης.

(4) Καλή γνώση της αγγλικής θα θεωρηθεί πλεονέκτημα.

5

(5) Προηγούμενη πείρα στη σύνταξη νομικών εγγράφων ή
εργασία σχετιζόμενη με συνεδριάσεις επιτροπών ή συμ-
βουλίων αποτελεί πρόσθετο προσόν."

10

Η ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας είναι στην
αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Η Τμηματική Επιτροπή δεν λαμβάνει τις αποφάσεις. Έχει μό-
νο την αρμοδιότητα που της αποδίδει το Άρθρο 36 του Νόμου.

15

Στην υπόθεση *Mytides and Another v. Republic* (1983) 3
C.L.R. 1096, στις σελ. 1110-1111 επώθησε:-

20

"The Departmental Board is not a body that takes decisions
neither is it vested with power other than the one envisaged in
s.36 of the Law that provides for its establishment. The
Regulations governing the functions of the Departmental Boards
cannot take away the competence of the respondent Commission
as provided by Law and they have to be interpreted in such a way
as to be intra vires and not ultra vires the empowering law.

25

30

The competence of the Commission in cases of promotion
is regulated by s.44 of the Law whereby under paragraph (b) of
subsection (1) thereof, one of the matters to be examined by the
Commission is whether a candidate for promotion to another
office possesses the qualifications laid down in the scheme of
service for that office. Therefore, the conclusion of the
Departmental Board regarding the qualifications of the
interested party is not binding on the Commission. The
Commission has a statutory obligation to inquire and decide for
itself this very serious matter which is a sine quo non to any
further steps in the process of the exercise of its discretion -
(*Michael and Another v. P.S.C.* (supra).

35

40

As stated in *Photos Photiades & Co. v. The Republic of
Cyprus, through the Minister of Finance* (1964) C.L.R. 102,
an administrative authority has a duty to make the reasonably
necessary inquiry for the purposes of ascertaining the correct
facts to which the relevant legislation is to be applied. The

ascertainment of the true factual situation is one of the four necessary steps in the making of an administrative act, as follows: the study and, if necessary, interpretation of the relevant legal provisions; ascertainment of the correct facts; application of the law to the facts; and decision on the course of action.

5

The Commission has a statutory duty to construe the scheme of service, then ascertain the qualifications of each candidate as a factual situation and finally to apply the scheme of service in this factual situation and decide whether a candidate is under the scheme of service eligible for promotion. These duties cannot be either usurped by or left to the Departmental Board. The ultimate competence and responsibility rest on the Commission."

10

Είναι ορθό ότι η Τμηματική Επιτροπή αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν κατείχε το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης πλεονέκτημα και πρόσθετο προσόν.

15

Η Επιτροπή όμως μετά από δική της έρευνα, και ύστερα από επικοινωνία με την Τμηματική, αποφάσισε ότι ο αιτητής είχε όλα τα προσόντα και τον κάλεσε σε συνέντευξη μαζί με τους υποψήφιους που σύστησε η Επιτροπή.

20

Οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ή παρατυπία από την Τμηματική θεραπεύθηκε πλήρως από την απόφαση της Επιτροπής και έτσι δεν παράμεινε άκυρη ενδιάμεση πράξη που να επηρεάζει τη νομιμότητα της τελικής απόφασης.

25

Ο πρώτος λόγος παραμένει χωρίς αντικείμενο.

30

Η παράγραφος (2) των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν τη σύνθεση και λειτουργία των Τμηματικών Επιτροπών προβλέπει ότι τρία από τα μέλη της Τμηματικής συνιστούν απαρτία και ουδεμία απόφαση της Τμηματικής είναι έγκυρη, εκτός εάν ληφθεί με τρεις τουλάχιστον ψήφους. Η απόφαση της Τμηματικής λήφθηκε ομόφωνα από τα τέσσερα μέλη. Δύο μέλη, για τους λόγους που αναφέρονται στην επιστολή του Προέδρου της, Παράρτημα 10, δεν είχαν υπογράψει την έκθεση. Είναι φανερό ότι υπήρξε απαρτία στη λήψη της απόφασης της Τμηματικής και νόμιμη αιτιολογία για την μη υπογραφή των πρακτικών από τα δύο μέλη. Η υπογραφή μόνο από τον Πρόεδρο είναι παρατυπία επουσιώδης, που θεραπεύθηκε με την υπογραφή συμπληρωματικής έκθεσης από τρία μέλη της Τμηματικής που επανέλαβαν την αρχική σύσταση. Εν πάση περιπτώσει, αυτό δεν άσκησε καμιά επιρροή

35

40

στην προσβαλλόμενη πράξη, γιατί η Επιτροπή έκρινε η ίδια ότι οι υποψήφιοι που συστήθηκαν από την Επιτροπή και ο αιτητής διέθεταν τα προβλεπόμενα προσόντα και λήφθηκαν υπόψη στην τελική επιλογή.

5

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι τα μέλη της Επιτροπής Ν. Παπαξενοφώντος και Χρ. Χατζηπροδρόμου ήταν παρόντες στη συνεδρία της 31ης Οκτωβρίου, 1987, που λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ δεν έλαβαν μέρος στις προηγούμενες συνεδριάσεις στις οποίες η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος.

10

Η διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης για ορισμένο θέμα πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη του συλλογικού οργάνου, γιατί έτσι εξασφαλίζεται η γνώση και η στάθμιση όλων των στοιχείων που προκύπτουν από κάθε μέλος του συλλογικού οργάνου. Αν η διαδικασία παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες, η σύνθεση του οργάνου πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτη σε όλες τις συνεδρίες. Αν η σύνθεση αλλάσσει, με τη συμμετοχή μελών που ήταν απόντες στις προηγούμενες συνεδρίες, το συλλογικό όργανο δεν μπορεί να λάβει έγκυρη απόφαση στην τελευταία συνεδρία, εκτός αν στη συνεδρία αυτή επαναληφθεί από την αρχή η διαδικασία και η συζήτηση που προηγήθηκε, οπότε θεωρείται ότι η συζήτηση της υπόθεσης άρχισε και τελείωσε έγκυρα στην τελευταία συνεδρία (*Α. Σαζεΐδης & Υιός Ατδ. ν. Δήμου Αθηναίων* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2237). (Βλ., επίσης, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929 - 1959, σελ. 112, *Papadopoulos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 154.)

15

20

25

30

Οι κ.κ. Παπαξενοφώντος και Χατζηπροδρόμου δεν ήταν παρόντες στη συνεδρία της 13ης Οκτωβρίου, 1987, και ο κ. Χατζηπροδρόμου απουσίαζε από την πρώτη συνεδρία για το θέμα αυτό.

35

Στο πρακτικό της συνεδρίας της 31ης Οκτωβρίου, 1987, διαβάζουμε:-

40

"Οι κ.κ. Ν. Παπαξενοφώντος και Χρ. Χ" Προδρόμου, που απουσίαζαν κατά την προηγούμενη συνεδρίαση, έλαβαν γνώση των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής και υιοθέτησαν την απόφαση που λήφθηκε. Ύστερα από αυτό, λαμβάνουν κανονικά μέρος στην παραπέρα διαδικασία."

Η Επιτροπή στην πρώτη συνεδρία που απουσίαζε ο κ. Χατζηπροδρόμου ασχολήθηκε μόνο με προκαταρκτικά θέματα.

Από τα πιο πάνω, είναι φανερό ότι τα μέλη της Επιτροπής που έλαβαν μέρος στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης είχαν πλήρη γνώση όλων των υποψηφίων και των στοιχείων για τα οποία άσκησαν την κρίση και διακριτική ευχέρεια για τη λήψη της απόφασης.

5

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει εάν η ερμηνεία και η εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας από τη διορίζουσα αρχή ήταν λογικά επιτρεπτή σ' αυτή κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης (*Papaleontiou v. Karageorghis and Another* (1987) 3 C.L.R. 211, σελ. 220, 221, στην οποία όλη η προηγούμενη νομολογία αναφέρεται, και *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318).

10

Για διακρίβωση των προσόντων των υποψηφίων διεξήχθη γραπτός διαγωνισμός, έγιναν συνεντεύξεις και λήφθηκαν υπόψη τα δικαιολογητικά που ο υποψήφιος επισύναψε στην αίτησή του. Έγινε επαρκής έρευνα. Με βάση τα πιο πάνω κρίθηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τα προβλεπόμενα προσόντα.

15

Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν του στοιχεία, δεν κρίνει ότι πρέπει να επέμβει στην απόφαση αναφορικά με την κατοχή των προσόντων από το ενδιαφερόμενο μέρος.

20

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή απόδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στην επίδοση των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις. Ο αιτητής πήρε 75 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος 72. Την πλάστιγγα έκλιναν οι συνεντεύξεις στις οποίες το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκε "πολύ καλή" από τον Προϊστάμενο του Τμήματος και την Επιτροπή, ενώ ο αιτητής "σχεδόν καλός, φλύαρος και περιττολογεί" και "καλός", αντίστοιχα.

25

30

Οι συνεντεύξεις δεν προβλέπονταν από το Νόμο που ίσχυε. Καθιερώθηκαν όμως από τα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας και νομολογιακά αναγνωρίστηκαν ως διαδικασία επιτρεπτή στην Επιτροπή και σε άλλες διορίζουσες αρχές. Η συνέντευξη βοηθά στην εκτίμηση των υποψηφίων, κυρίως αναφορικά με την αξία και σε κάποιον βαθμό τα προσόντα των υποψηφίων. Η υπέρμετρη βαρύτητα στις εντυπώσεις του οργάνου που διορίζει, σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, σε ορισμένες περιπτώσεις οδήγησε στην ακύρωση του διορισμού. Στην υπόθεση *Republic v. Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 1081, ειπώθηκε στη σελ. 1088:-

35

40

5 "It is not always, necessarily, a reason for annulment the fact that great importance was attached to the impressions from the interviews, because the adoption of such a course may be warranted by the circumstances of a case and if such course was adopted in a manner compatible with the proper exercise of the relevant discretionary powers of the Public Service Commission, or other appointing authority, it could not be said that undue importance was given to the impressions from the interviews on that particular occasion."

10

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής. Θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής σκοπό έχουν να προσελκύσουν ικανούς υποψήφιους στη Δημόσια Υπηρεσία και ταυτόχρονα να δώσουν ευκαιρία επαγγελματικής ανέλιξης σε ικανούς και κατάλληλους δημόσιους υπαλλήλους (*Republic and Another v. Aristotelous and Others* (ανωτέρω)). Εκτός εάν ο Νόμος ορίζει διαφορετικά, οι εντός της Υπηρεσίας δεν μπορούν να τυγχάνουν προτεραιότητας. Η Επιτροπή καθήκον έχει να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό ή προαγωγή σε κενή θέση. Το συμφέρον της υπηρεσίας και του κοινού εξυπηρετείται με ικανούς προσοντούχους δημόσιους υπαλλήλους και αυτό το συμφέρον πρέπει να εξυπηρετεί η επιλογή από την Επιτροπή. (Βλ. *Michael Theodossiou v. The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 44, 48· *Savvas Petrou v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 40, 48· *Theofanis HjiSavva and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 155, 179· *Athos G. Georghiades and Others v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 653, 666· *Dr. Panayiotis Pattichis and Another v. Republic (Ministry of Education and Another)* (1968) 3 C.L.R. 374, 381· *Charalambos Georghiades and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 257, 262, 263· *Costas Hadjiconstantinou and Others v. Republic (Public Service Commission)* (1973) 3 C.L.R. 65, 71. *Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379· *Smyrniotis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 124, 130· *Μάριος Δροτσιώτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 519· *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).

40 Στην παρούσα υπόθεση το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπηρετούσε στη Δημόσια Υπηρεσία. Για τη διακρίβωση της αξίας, ικανότητας και καταλληλότητας για διορισμό στην θέση χρησιμοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, οι γραπτές εξετάσεις και η προσωπική συνέντευξη. Η απόδοση στις συνεντεύξεις δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο αλλά μέρος της όλης διαδικασίας. Τα κριτήρια επιλογής συ-

νεκτιμούνται, χωρίς να δοθεί υπέρμετρη βαρύτητα σε οποιοδήποτε από αυτά. (Βλ. *Costas Paschalis v. The Republic of Cyprus* (1988) 3(C) C.L.R. 1897).

Στην κρινόμενη απόφαση η Επιτροπή συνεκτίμησε ορθά όλα τα ενώπιον της στοιχεία. Ο αιτητής δεν έχει ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι αποδόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Το Δικαστήριο βρίσκει ότι η επιλογή από την Επιτροπή ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή, με το νόημα ότι μπορούσε ένα λογικό πρόσωπο, με όλα τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία, να καταλήξει στην ίδια απόφαση, έστω και αν ένα άλλο πρόσωπο μπορούσε να καταλήξει στην επιλογή του αιτητή αντί του ενδιαφερόμενου μέρους. 5 10

Η απόφαση είναι αιτιολογημένη με επάρκεια. Τελικά ο αιτητής δεν έχει ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους. 15

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται. 20

Οι προσβαλλόμενες πράξεις επικυρώνονται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα. 25